

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5682/06
27.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије, Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", ради поништаја решења Министарства финансија, Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац број: 01-47009-1-00148/2006-3 од 29. 08. 2006. године и број: 01-47009-1-00148/2006-3/1 од 30. 05. 2007. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 27. 09. 2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВАЈУ СЕ решења Министарства финансија, Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац, број: 01-47009-1-00148/2006-3 од 29.08.2006. године и број: 01-47009-1-00148/2006-3/1 од 30.05.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је поднео тужбу у управном спору, којом је оспорио законитост решења Министарства финансија - Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац, број: 01-47009-1-00148/2006-3 од 29.08.2006. године, којим је одбијена његова жалба, изјављена против решења Министарства финансија - Пореске управе - Филијале ЛЛ, бр. 47-00567/2006-052-010 од 24.07.2006. године, а којим решењем су тужиоцу, као обвезнику ПДВ-а, утврђене обавезе ближе наведене у диспозитиву ожалбеног решења под тачкама од 1 - 5 диспозитива, а тачком 6. диспозитива наложено му је да пословну евиденцију ПДВ у свему усагласи са тачкама 1. 2. 3. 4. и 5. диспозитива ожалбеног решења.

Тужилац је у тужби навео да оспорава законитост оспореног решења само у тачкама 3. 4. и 5. диспозитива у односу на смањени порески кредит за ПДВ и обавезу уплате ПДВ-а у износу од 12.110,00 динара, све по књижним одобрењима фирми «ЕУСОМ», Београд за неизвршени превоз испоручене робу, указујући на записник о извршеној теренској контроли од 23.06.2006. године, позивајући се при том на одредбу члана 17. став 1. Закона о порезу на додатну вредност. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Врховни суд Србије је поднету тужбу доставио на одговор туженом органу, па је тужени орган у одговору на тужбу од 26.06. 2007. године, обавестио овај суд да је изменио оспорено решењем новим решењем под бројем: 01-47009-1-00148/2006-3/1 од 30.05.2007. године, којим се у ставу I диспозитива мења решење Министарства финансија - Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац, број: 01-47009-1-00148/2006-3 од 29.08.2006. године, у погледу лица које доноси решење, тако што се у уводу решења у првој реченици, после израза Регионални центар Крагујевац, додаје израз « и то директор Регионалног центра Крагујевац ГГ, на основу овлашћења министра финансија Републике Србије, решење 08 бр. 112-01-1/46-2006 од 02.02.2006. године». У ставу II диспозитива тог решења наведено је да у осталим деловима остаје на снази решење Министарства финансија - Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац из става I диспозитива, којим је одбијена жалба тужиоца, изјављена на решење Министарства финансија - Пореске управе, Филијале ЛЛ, број: 47-00567/2006-052-010 од 24.07.2006. године.

Врховни суд Србије је примерак новодонетог решења доставио тужиоцу да се изјасни да ли је задовољан новодонетим решењем и да ли тужбу проширује на то решење, након чега је тужилац овом суду доставио дана 10. 07. 2007. године, проширену тужбу и на новодонето решење број: 01-47009-1-00148/2006-3/1 од 30.05.2007. године, у којој је навео да остаје при поднетој тужби у целини и да проширује тужбу на новодонето решење.

Поступајући у границама захтева тужиоца из изјаве о проширењу тужбе и на новодонето решење, а имајући у виду да су оспорена решења донета у истој правној ствари, Врховни суд Србије је оцени законитост оба решења туженог органа и нашао да је тужба тужиоца основана.

Оспорено решење број: 01-47009-1-00148/2006-3/1 од 30.05.2007. године тужени орган је донео применом члана 154. Закона о пореском поступку и пореској администрацији («Службени гласник РС», бр. 80/02...61/05), којим је прописана могућност поништавања и измене пореског решења у вези са управном спором. Овом одредбом закона овлашћени порески орган, против чијег решења је покренут управни спор, може до окончања спора да поништи или измени своје решење из оних разлога из којих би суд могао да поништи решење и то само, ако се на тај начин отклања неправилност или незаконитост у поступку доношења решења и ако се тиме порески обвезник не доводи у неповољнији положај.

У примени овог правног института тужени орган је био дужан да донесе потпуно нови акт, којим ће одлучити о захтевима тужбе, те у случају да их уважи из разлога из којих би суд могао да поништи решење, да новим решењем замени у целини решење које је било предмет управног спора и констатује да се тим решењем замењује претходно донето решење и то у целини.

Међутим, тужени орган је донео решење, којим је извршио само измене у уводу решења и потпису овлашћеног лица и констатовао да у остали деловима остаје на снази раније донето решење, које је тужбом оспорено, што је супротно наведеној одредби закона и правној природи института поништавања и измене пореског решења у вези са управним спором. Наиме, законом је дата могућност својеврсне самоконтроле управног акта од стране издаваоца, која се не покреће по службеној дужности, него поводом тужбе овлашћеног тужиоца и то тако, што је пружена могућност пореском органу да накнадно успостави законитост сопственог рада, избегавајући судску пресуду и своју ранију одлуку замени новом, различитом од првобитне, с тим да нова одлука делује *ex tunc*, бришући све произведене правне последице раније одлуке.

Како тужени орган поводом управног спора није донео ново решење, којим је у целини изменио оспорено решење, са правним дејством од момента доношења оспореног решења, него је извршио само делимичну исправку и оставио на снази оспорено решење у неизмењеном делу, Врховни суд Србије је нашао да су доношењем овог решења повређена правила пореског поступка од битног утицаја на решење управне ствари.

С обзиром да је поништио новодонето решење из наведених разлога, Врховни суд Србије је ценио законитост решење истог органа број: 01-47009-1-00148/2006-3 од 29.08.2006. године, које је остало на снази, а донето је у устој правној ствари. При том је нашао да су и доношењем овог решење потврђена правила управног поступка, јер је решење донело Министарство финансија - Пореска управа - Регионални центар Крагујевац, које је потписао директор Регионалног центра Крагујевац ГГ, иако у уводу решења нису наведени број и датум овлашћења министра финансија Републике Србије, којим се овлашћује ово службено лице за потписивање овог решења.

Одредом члана 165. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, прописано је да по жалбама изјављеним против првостепених решења донетих у пореском поступку решава министар или лице које он овласти, а одредбом члана 160. став 1. тачка 7. истог Закона да пореска управа, којом руководи директор, одлучује о жалбама изјављеним против решења донетих у пореском поступку. Одредбом члана 197. став 1. Закона о општем управном поступку, који се сходно примењује на основу одредбе члана 3. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, прописано је да увод решења садржи назив органа који доноси решење, док је одредбом члана 201. став 1. истог Закона прописано да решење потписује службено лице које га доноси, а одредбом члана 285. став 2. Закона о општем управном поступку утврђена је обавеза органа да на погодан начин упозна странке која су лица овлашћена за решавање у управним стварима.

Како је оспорено решење потписао директор Регионалног центра, а из увода решења се не може утврдити да ли је то службено лице овлашћено за решавање по жалбама изјављеним против првостепених решења донетих у пореском поступку, Врховни суд Србије је нашао да је доношењем овог решења учињена повреда правила поступка, коју је потребно отклонити у поновном поступку, због које суд није могао да оцени законитост оспореног решења у материјално - правном смислу.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, поднету тужбу уважио и поништио решења, одлучујући као у диспозитиву пресуде у смислу члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, а у поновном поступку тужени орган је везан примедбама и правним схватањем из ове пресуде у смислу одредбе чл. 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 27.09.2007. године, У. 5682/06

Записничар Председник већа-судија

Миланка Алкалај, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ